

Statsseminarierne, da er det sagt mig, at Dimittenterne fra et af vore større Seminarier kun udgjorde ^{13/24} af det Antal, der efter Optagelsen i vedkommende Klasse tre Aar forveien burde have været indstillet. Jeg mener, for at tale tydeligt, at der i vedkommende Klasse paa Sønstруп Seminarium blev i sin Tid optaget 24, og af disse 24 meldte sig iaar kun 13 til Dimission. Jeg beklager, at Seminarieforstanderne have den Ret saaledes, at sætte et Stempel paa en Elev og at formene ham at indstille sig til Examen, idet han frygter for, at Eieven ikke vil faa første Karakter, og derved skade Seminariets Renomme. Jeg veed ikke, hvorledes det er gaaet til her med de Eleve, men det er i og for sig ikke usandynligt, at det er gaaet til paa den beskrevne Maade. Idet nu Seminarieforstanderen negter at dimittere en Elev, gjør han det uanselig for denne selv, at ansøge om at maatte indstille sig for Examen-kommissionen, thi han har da forveien faaet et Stempel paa sig, som trykker ham under Examen og bliver ham til Skade ligeoverfor Examenkommissionen. Jeg kan derfor ikke rose den Ordning, der finder Sted, at det kan være Forstanderen tilladt, saaledes at vrage og skyde tilside over en lav Sko, naar han tror, at Eieven ikke kan bestaa Examen med en saadan Karakter, der kan være Seminarieret til Gode, men det er ingen Sag, for Seminarieret at opvise gode Resultater, naar de kunne være sig saaledes ad. Forsvrigt er det slet ikke afgjort, at fordi Eleverne ikke kunne opnaa første Karakter som Følge af den Beregning, som finder Sted ved Examen, eller fordi de i et eller andet Sag staa saaledes tilbage, at de ikke kunne tilfredsstille deres Lærere, ere de daarltige Lærere. Det, hvorpaa det kommer an, er deres Uddannelse i det Hele taget, og hvilken Energi de vise, thi paa Seminarierne, paa Statsseminarierne, som paa de private, faa Eleverne kun en Forberedelse til senere at udvikle sig selv, og er der nogen Energi hos dem, kunne de gjøre det, selv om de i en eller anden Henseende ikke have den fornødne Fordannelse. Disse Bemærkninger har jeg troet til Forsvar for de private Seminarier at maatte fremsætte, fordi det har

undret mig, at de private Seminarier efter den ubillige Concurrence, Staten har opstillet, have kunnet gjøre deres Sager saa godt, som de i de senere Aar have gjort det.

Fjord: Jeg har blot begjæret Ordet for at støtte den Tanke, der kom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Bregendahl), og til de Grunde, han anførte for denne Tanke, skal jeg endnu føie een, der dog maatte kan have en lille Smule Betydning. I den Tid, jeg frekventerede Lyngby Seminarium, var der i Lyngby ikke saa faa Familier, som levede næsten udelukkende af Seminarieret og Seminaristerne. Nogle af disse Familier ville nu, naar Seminarieret bliver nedlagt, blive fuldstændig brodløse. Bliver derimod en anden Lærestanstalt oprettet i Lyngby, vil dette tilvante Forhold ikke blive forrykket. Ogsaa af denne Grund skal jeg tillade mig at støtte den Tanke, som det ærede Medlem har fremsat.

S. C. D. Müller: Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgfreds (Berg) hentes at tro, at min Erfaring med Henhyn til de private Seminarier var saa overordentlig kort, men den strækker sig dog over 11 Aar, og det vil han dog vist indrømme er en ganske god Erfarings Tid. I 11 Aar har det nemlig ligget i min Interesse at følge denne Sag, idet jeg i de første 3 Aar har været Hovedlærer ved et Kurjus, hvorfra der dimitteredes Seminaristinder, ligesom jeg det ene Aar under Vedkommendes Fraværelse har veiledet dem, der skulde op til Examen, ved at skaffe dem den særlige Forberedelse, de onskede i de sidste 2—3 Maaneder, før de skulde op. Naar man som jeg i disse Aar underviser Seminaristinder, saa ligger det saare nær ogsaa at gjøre sig uafbrudt bekendt med de Fordringer, der stilles til Seminarister, og jeg maa ganske tilbagevise den Paastand, at min Erfaring med Henhyn til de private Seminarier og Seminarieexaminer skulde være saa meget kort. I alle disse Aar har man ideltig set mig ved Examinerne, idet det fra Først af var min Pligt som Lærer i de Sag, der afgjorde Karakteren, at gjøre mig bekendt med